

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Odvolací senát uvádza, že následkom zmien v špecifikácii dotknutých tovarov podľa spoločného listu účastníkov konania zo 4. júna 2004 boli námietky stiahnuté späť a konanie tým bolo ukončené. Podľa odvolacieho senátu jedinou otázkou na doriešenie bolo rozhodnutie o náhrade trov konania, kde rozhodol, že každý účastník konania bude znášať vlastné poplatky a trovy námietkového konania a odvolania.

Dôvody žaloby: Dôvody žaloby sú rovnaké s dôvodmi žaloby predloženými v rámci veci T-466/04 tou istou žalobkyňou.

Žaloba podaná dňa 24. novembra 2004: Bouygues SA a Bouygues Télécom proti Komisii Európskych spoločenskí

(Vec T-475/04)

(2005/C 69/37)

(Jazyk konania: francúzština)

Bouygues SA so sídlom v Paríži, a Bouygues Télécom, so sídlom v Boulogne-Billancourt (Francúzsko), v zastúpení: Louis Vogel, Joseph Vogel, Bernard Amory, Alexandre Verheyden, François Sureau a Didier Theophile, advokáti, podali 24. novembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenskí žalobu proti Komisii Európskych spoločenskí.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie C (2004)2647 z 20. júla 2004 – Štátna pomoc – Francúzsko, týkajúce sa zmeny poplatkov, ktoré mali uhradiť Orange a SFR z dôvodu získania licencií Universal Mobile Telecommunication System (UMTS),
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenskí na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba smeruje proti rozhodnutiu Komisie C (2004)2647 fin z 20. júla 2004, ktorým Komisia rozhodla o neexistencii štátnej pomoci Francúzskej republiky v prospech spoločností Orange France a SFR v súvislosti so znížením a posteriori poplatku 4,995 miliardy eur, ktorý sa obaja operátori zaviazali uhradiť Francúzskej republike ako protihodnotu za licenciu Universal Mobile Telecommunication System (UMTS), ktorá im bola udelená 18. júla 2001. Prijatím tohto rozhodnutia Komisia zamietla sťažnosť podanú žalobcami.

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že za účelom udelenia licencií UMTS francúzska vláda vydala dve výzvy na podanie prihlášok. Prvá, ktorej sa zúčastnili Orange France a SFR, bola vyhlásená v auguste 2000. Výška poplatku bola stanovená na 4,995 miliardy eur za licenciu. Bouygues Télécom sa rozhodol nezúčastniť z dôvodu pevne stanovenej ceny. V rámci druhej výzvy na podanie prihlášok bola výška poplatku znížená na 619 miliónov eur. Bouygues Télécom získal licenciu UMTS v tomto druhom konaní. Pritom francúzska vláda medzičasom rozhodla vyrovnať so spätnou účinnosťou výšku poplatkov stanovených v rámci prvého konania na výšku poplatkov stanovenú v druhej výzve na podanie prihlášok.

Na podporu svojich tvrdení sa žalobcovia dovolávajú predovšetkým porušeniu článku 87 Zmluvy. V tejto súvislosti uvádzajú, že:

- Štátne poplatky sú verejnými príjmami a Francúzska republika sa tým, že so spätnou účinnosťou upravila výšku poplatkov, ktoré mali zaplatiť Orange a SFR, vzdala prijatia vymáhateľnej a určitej likvidnej pohľadávky.
- Komisia sa tým, že odôvodnila napadnuté rozhodnutie zásadou nediskriminácie, v tomto prípade vyhlala posúdeniu podstaty. V tejto súvislosti žalobcovia najmä tvrdia, že Orange a SFR mohli prostredníctvom rozhodnutia francúzskej vlády požívať dočasnú výhodu spočívajúcu v možnosti skoršieho preniknutia na trh UMTS, majúci zaručené, že výška ich poplatku za licenciu UMTS bude znížená na výšku požadovanú v druhej výzve o podanie prihlášok, pričom prvá výzva nič v tomto zmysle výslovne neuvádzala.
- Napadnuté rozhodnutie skutočným spôsobom ovplyvnilo hospodársku súťaž, umožniac Orange a SFR, operátorom už činným na francúzskom trhu mobilných telefónov, upevniť si svoju pozíciu na vznikajúcom trhu UMTS a následkom toho obmedziť vstup ich konkurentov na tento trh.

Ďalej žalobcovia usudzujú, že obmedzením sa na tvrdenie, že udelenie licencií UMTS nie je porovnateľné s trhovou transakciou, bez podania ďalších vysvetlení, Komisia nedostatočne odôvodnila svoje rozhodnutie, čím porušila článok 230 Zmluvy.

Na záver žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila články 87 a 88 ES tým, že nepreskúmala opatrenie uvedené v tomto prípade v rámci formálneho zisťovania uvedeného v týchto ustanoveniach.

Žaloba podaná dňa 14. decembra 2004: Aktieselskabet af 21. November 2001 proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-477/04)

(2005/C 69/38)

(Jazyk, v ktorom bola žaloba podaná: angličtina)

Aktieselskabet af 21. November 2001, so sídlom v Brande (Dánsko), v zastúpení: C. Barrett Christiansen, advokát, podal dňa 14. decembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom bol TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corporation), so sídlom v Tokiu (Japonsko).

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu R 364/2003-1 zo 7. októbra 2004

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Žalobca

Dotknutá ochranná známka Spoločenstva: Slovná ochranná známka TDK pre výroby triedy 25 (oblečenie, obuv, pokrývky hlavy) – prihláška číslo 1214675

Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke: TDK Kabushiki Kaisha

Namietaná ochranná známka alebo označenie: Slovné a obrazové ochranné známky Spoločenstva a vnútroštátne ochranné známky pre výroby triedy 9 (prístroje na zaznamenávanie atď.)

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Žalobné dôvody: Článok 8 ods. 5 nariadenia Rady č. 40/94 sa v tejto veci neuplatňuje

Žaloba podaná dňa 8. decembra 2004: Armour Pharmaceutical Company proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-483/04)

(2005/C 69/39)

(Jazyk konania: francúzština)

Armour Pharmaceutical Company, so sídlom v Bridgewater (Spojené štáty americké), v zastúpení: Richard Gilbey, advokát, podal dňa 8. decembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Teva Pharmaceutical Industries Limited bol tiež účastníkom konania pred štvrtým odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 7. septembra 2004 (vec R 295/2003-4) a potvrdil rozhodnutie námietkového oddelenia z 28. februára 2003, ktorým bolo námietkam vyhovené v celom rozsahu,
2. zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.